

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/90/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615010219
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5615010219.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Lesňákovvej a prísediacich Gabriely Samekovej a Jána Drahovského na hlavnom pojednávaní dňa 27. februára 2017 v Liptovskom Mikuláši, takto

rozhodol:

1/ Obžalovaný

M. U. I. D. W. I. U., nar. XX. XX. XXXX S. U., trvale bytom X.. M.. T. XXXX/XA, U.,

2/ Obžalovaná

A. B. Á. U. L. G. P. S. Á., nar. XX. XX. XXXX S. U., trvale bytom X.. W.. O. XXXX/X, U.,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h, ž e

1./ M. U. dňa 9. 3. 2010 v čase asi o 13.00 hod. na ul. R. S. XXXX/XX v U. O. vošiel do bytu nachádzajúcim sa na vyvýšenom poschodí po pravej strane spolu s doposiaľ nestotožnenou osobou ženského pohlavia, pričom do bytu vošli so súhlasom majiteľky bytu nebohej B. A. s tým, že jej vyplatia zvýšenie dôchodku, pričom doposiaľ nestotožnená osoba ženského pohlavia odlákala pozornosť majiteľky bytu, čo následne využil M. U., ktorý vošiel do spálne, odkiaľ z neuzamknutej skrine odcudzil z peňaženky, ktorá sa nachádzala v policičke pod posteľným prádlom peňažnú sumu vo výške 550,- Eur, čím nebohej B. A. spôsobil škodu vo výške 550,- Eur,

2./ A. B. dňa 9. 8. 2012 v čase asi o 08.50 hod. pod zámienkou, že mestský národný výbor odovzdáva dôchodcom finančné a vecné dary oslovila na chodníku na ul. Hurbanovej v Liptovskom Mikuláši oproti autobusovej zastávke nebohého O. N., trvale bytom G. XXXX/XX, U. O., že či môže ísť k nemu domov, pričom O. N. s týmto súhlasil a následne sa presunuli pred obytný dom kde býva, kde za nimi po predchádzajúcom telefonáte prišiel v smere od Gymnázia M. M. Hodžu M. U. spolu s doposiaľ nezistenou osobou mužského pohlavia, pričom obaja niesli v rukách po jednej škatuli s obsahom tanierov a rôznych potravín, pričom následne sa presunuli do bytu O. N. č. XX, kde začali vypisovať papiere a následne pod zámienkou, aby mali z čoho vydať vylákali od neho peňažnú sumu vo výške 500,- Eur, pričom využili jeho nepozornosť a z peňaženky mu odcudzili ďalších 1.150,- Eur, a následne nezisteným spôsobom a predmetom poškodili telefón pevnej linky a pod zámienkou, že O. N. musel prísť do poštovej schránky doklad, ktorý mu oni musia orazítkovať a na základe toho dostane sľúbený finančný dar sa presunuli do suterénu bytovky a počas toho ako O. N. otváral poštovú schránku všetci traja páchatelia z bytovky ušli na doposiaľ nezistené miesto, čím spôsobili O. N. škodu odcudzením vo výške 1.650,- Eur a škodu poškodením telefónu vo výške 30,- Eur,

3./ dňa 1. 8. 2012 v čase o 11.00 hod. prišiel M. U. v spoločnosti doposiaľ nestotožnenej osoby ženského pohlavia do rodinného domu v H. D. X.. P. Č.. XXX/XX pod zámienkou donášky darčeka, kde v kuchyni odpútal pozornosť A.D. G., pričom doposiaľ nestotožnená osoba ženského pohlavia pod zámienkou

použitia toalety odišla z kuchyne a v spálni tohto rodinného domu odcudzila peňažnú sumu vo výške 800,- Eur, ktorá bola uložená v obálke v skrini, čím spôsobil A. G. škodu vo výške 800,- Eur,
t e d a

Obžalovaný M. U.

v bode 1

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

v bode 2 a 3

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu sčasti v bode 2 obžaloby spoločným konaním,

Obžalovaná A. B.

v bode 2

spoločným konaním si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobilá ním väčšiu škodu a čin spáchala závažnejším spôsobom konania,

č í m s p á c h a l i

Obžalovaný M. U.

v bode 1

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona,
v bode 2 a 3

pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona sčasti (v bode 2) formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

Obžalovaná A. B.

v bode 2

zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona (§ 138 písm. f/ Trestného zákona) formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú :

Obžalovaný M. U. I. D. W. I. U.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona na ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu súd u r č u j e skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Obžalovaná A. B. Á. U. L. G. P. S. Á.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona pri viazanosti skutkovými zisteniami v konaní Okresného súdu Košice II. sp. zn. 3T/8/2014 súd r u š í výrok o vine rozsudku Okresného súdu Košice II. sp. zn. 3T/8/2014 zo dňa 14. 8. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. 8. 2014, ktorým bola obžalovaná uznaná za vinnú zo zločinu krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4, písm. b/ Trestného zákona (§ 138 písm. f Trestného zákona), zároveň súd r u š í výrok o treste rozsudku Okresného súdu Košice II. sp. zn. 3T/8/2014 zo dňa 14. 8. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. 8. 2014, ktorým bol obžalovanej podľa § 212 ods. 4, § 38 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, s podmieneným odkladom s probačným dohľadom a skúšobnou dobou v trvaní 4 roky, zákazom stretávania sa so spoluobžalovanými U. U. a I. D., povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu a zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/271/2012 zo dňa 14. 3. 2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, zároveň súd r u š í výrok o náhrade škody rozsudku Okresného súdu Košice II. sp. zn. 3T/8/2014 zo dňa 14. 8. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. 8. 2014, ktorým bola obžalovanej uložená povinnosť nahradiť poškodenej R. A.Á., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom O. Č.. XX, G., škodu vo výške 190,- USD.

Obžalovaná A. B. Á. U. L. G. P. S. Á.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, 2, 3 a § 42 ods. 1 Trestného zákona na s p o l o č n ý a s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona jej súd výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad správaním sa obžalovanej v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanej u r č u j e skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona súd obžalovanej u k l a d á zákaz stretávania sa s U. U. nar. X. XX. XXXX a I. D., nar. XX. XX. XXXX.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanej zaplatiť spoločne a nerozdielne s U. U. a I. D. v skúšobnej dobe poškodenej R. A., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom O. Č.. XX, G., škodu vo výške 190,- USD.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona súd obžalovanej u k l a d á povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona je obžalovaná p o v i n n á strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom okresného súdu v mieste pobytu obžalovanej podľa konkrétneho určenia probačného a mediačného úradníka, a to počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd r u š í výrok o treste rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/271/2012 zo dňa 14. 3. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. 3. 2013, ktorým jej bol podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, výkon ktorého jej bol podmienene odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovaným M. U. a A. B. povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému O. N., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom X.. Š. XXXX/XX, U. O., škodu vo výške 1.680,- Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému M. U. povinnosť nahradiť poškodenej I. G., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom N. XXX/XX, U. O., škodu vo výške 550,- Eur a poškodenej A. G., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom X.. P. XXX/XX, H., škodu vo výške 800,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 20. 8. 2015 na Okresný súd Liptovský Mikuláš obžalobu na M. U. pre skutky kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a A. B. pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktoré sú uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaní M. U. a A. B. na hlavnom pojednávaní urobili v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

Obžalovaný M. U. a obžalovaná A. B. následne odpovedali jednotlivo a kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku,

- či rozumejú, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa im kladú za vinu,
  - či boli ako obvinení poučení o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či im bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohli radiť o spôsobe obhajoby,
  - či rozumujú právnej kvalifikácii skutkov u M. U. ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a pokračovaciemu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a u A. B. ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
  - či boli oboznámení s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za prečiny im kladené za vinu,
  - či sa priznali dobrovoľne, uznali vinu za spáchané skutky, ktoré sa kvalifikujú ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona u M. U. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona u A. B.,
- Prokurátor a prítomný poškodený O. N.Č., ml. zhodne navrhli prijať vyhlásenie obžalovaných M. U. a A. B. o tom, že sú vinní. Súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaných o tom, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, ako aj vyhlásenie podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku a uznal ich vinnými M. U. zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorý u A. B. predstavoval čiastkový útok pokračovacieho trestného činu krádeže. Dokazovanie o vine v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutkov, súd preto už nevykonával a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

K osobe obžalovaného M. U. zo správy o povesti Mesta Lučenec vyplýva, že je rozvedený a má maloletého syn, údaje o jeho spôsobe života nie sú známe. Z lustrácie v registri priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky je preukázané spáchanie dvoch priestupkov pre porušenie pravidiel cestnej premávky v roku 2012. V odpise registra trestov má obžalovaný dva záznamy, pričom v jednom prípade bolo upustené od jeho potrestania, preto sa naňho hľadá akoby nebol odsúdený a predtým bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/41/2013 zo dňa 15. 4. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To 118/2014 zo dňa 10. 12. 2014, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmienčným odkladom a skúšobnou dobou na 1 rok v trvaní do 10. 12. 2015. U obžalovaného sa v zmysle § 50 ods. 5 Trestného zákona má za to, že sa osvedčil a v zmysle § 50 ods. 6 Trestného zákona sa naňho hľadá ako keby nebol odsúdený. Lustráciou v GP v zozname trestných konaní vedených proti osobám v SR súd zistil, že proti obžalovanému bolo vedených celkom 9 trestných stíhaní zločkami PZ na celom území SR, Aktuálne sa proti nemu vedie aj iné trestné konanie na Okresnom súde Lučenec, o ktorom nebolo právoplatne rozhodnuté.

K osobe obžalovanej A. B. zo správy o povesti Mesta Lučenec vyplýva, že je slobodná a má dve maloleté deti, údaje o jej spôsobe života nie sú známe. Podľa lustrácie v registri priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky sa dopustila priestupkového konania v roku 2012 pre porušenie pravidiel cestnej premávky, ktoré bolo postihnuté pokutou a zákazom činnosti v správnom konaní. V odpise registra trestov má dva záznamy, v prvom prípade ide o odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/271/2012 zo dňa 14. 3. 2013, právoplatný dňa 14. 3. 2013, na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou na 3 roky s probačným dohľadom, ktorý bol zrušený a v druhom prípade rozsudkom Okresného súdu Košice II. sp. zn. 3T/8/2014 zo dňa 14. 8. 2014, právoplatný dňa 14. 8. 2014, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou na 4 roky s probačným dohľadom a primeranými obmedzeniami, pričom zrušil výrok o treste uložený predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/271/2012. Lustráciou v GP v zozname trestných konaní vedených proti osobám v SR súd zistil, že proti obžalovanej bolo vedených celkom 7 trestných stíhaní zločkami PZ na celom území SR. Aktuálne sa proti nej vedie ďalšie trestné stíhanie.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u oboch obžalovaných vyhodnotil povahu spáchaných trestných činov, osoby páchatelov a možnosti ich prevýchovy. U obžalovaného M. U. mal súd preukázané, že sa svojim konaním dopustil dvoch prečinov, preto súd v súlade s ustanovením § 41 ods. 1 Trestného zákona ukladal trest úhrnný podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky. U obžalovanej A. B. mal súd preukázané, že sa svojim konaním, za ktoré jej má byť uložený trest, dopustila dvoch zločinov, preto súd v súlade s ustanovením § 41 ods. 1 Trestného zákona ukladal trest úhrnný podľa toho zákonného ustanovenia, pričom oba zbiehajúce sa trestné činy sú v tomto prípade pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na 3 až 10 rokov.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností, pričom obom obžalovaným možno priznať jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, že sa k spáchaniu trestných činov priznali a tieto úprimne oľutovali v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní (u obžalovanej A. B.U. bola táto podmienka splnená aj v predchádzajúcich trestných konaniach). Súd však musel prihliadať aj na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, keďže sa svojim konaním dopustili viacerých trestných činov. Pri rovnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností sa v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona zákonom ustanovená trestná sadzba nemení. Súd preto mohol obžalovanému M. U. ukladať trest odňatia slobody v nezmenenej trestnej sadzbe až na 2 roky.

Obžalovaná A. B. bola rozsudkom Okresného súdu Košice II. sp. zn. 3T/8/2014 zo dňa 14. 8. 2014, právoplatný dňa 14. 8. 2014, uznaná vinnou zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustila dňa 14. 8. 2012, teda skôr ako jej dňa 17. 5. 2013 bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia za skutok prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona zo dňa 9. 8. 2012, pre ktorý je prejednávaná v tomto trestnom konaní. Súd právne kvalifikoval uvedený pokračovací skutok ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona (§ 138 písm. f/ Trestného zákona) formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, nakoľko mal preukázané, že medzi jednotlivými čiastkovými útokmi skutku existovala objektívna aj subjektívna súvislosť a obžalovaná ho spáchala závažnejším spôsobom konania (so ľst'ou) a spôsobila ním väčšiu škodu (v zmysle § 122 ods. 10 Trestného zákona všetky konania i následky tvoria jeden celok, preto sa škoda zráta, čím predstavovala sumu vyššiu ako 2.660,- Eur). Je zrejmé, že všetky čiastkové útoky skutku tvoria jeden pokračovací trestný čin, preto súd podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona bol povinný ukladať spoločný trest a zároveň aj súhrnný podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona (podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona), pretože pokračovací

zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona bol dokonaný dňa 14. 8. 2012, t. j. skôr ako bola obžalovaná rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/271/2012 zo dňa 14. 3. 2013, právoplatným dňa 14. 3. 2013, uznaná za vinnú zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona v spolupáchateľstve, ktorého sa dopustila dňa 12. 11. 2012. Preto súd v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uvedeného rozsudku, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Zároveň postupom podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona bol súd povinný zrušiť výrok o vine, ako aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Košice II. sp. zn. 3T/8/2014 zo dňa 14. 8. 2014, právoplatný dňa 14. 8. 2014, ako aj všetky rozhodnutia, ktoré mali v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Súd po vykonanom dokazovaní o treste dospel k záveru, že po zohľadnení poľahčujúcich aj priťažujúcich okolností, prihladajúc deklarovaný postoj k spáchaným skutkom, ku ktorým sa priznali a tieto zároveň úprimne oľutovali, tiež prezentovanú vôľu nahradiť poškodeným spôsobenú škodu a snahu o zmenu spôsobu svojich doterajších životov, bude postačujúcim trestom trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, u obžalovaného M. U. v prvej polovici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok, a u obžalovanej A. B. na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky s obligatónym uložením probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe v súlade s ustanovením § 51 ods. 1 Trestného zákona, ktorú stanovil v maximálnej dĺžke, t. j. na 5 rokov. Dĺžka skúšobnej doby u oboch obžalovaných má slúžiť na to, aby v priebehu jej plynutia jednak preukázali, že sa účel uloženého trestu dosiahol aj bez jeho výkonu a sú schopní v tomto čase viesť riadny život. Zároveň počas jej trvania bude obžalovaná A. B. povinná podrobiť sa dohľadu a kontrole probačného a mediačného úradníka v pravidelných intervaloch tak, ako budú stanovené samotným probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu v mieste jej pobytu. Ako súčasť probačného dohľadu súd uložil obžalovanej nanovo všetky povinnosti a obmedzenia, ktoré jej boli pôvodne uložené rozsudkom Okresného súdu Košice II. sp. zn. 3T/8/2014 zo dňa 14. 8. 2014, avšak v dôsledku zrušenia výroku o treste pri ukladaní spoločného trestu došlo tiež k ich zrušeniu.

Súd je presvedčený, že takto uložené tresty sú primerané a spravodlivé a dostatočne splnia svoj účel najmä, že obžalovaným zabránia v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoria podmienky na ich prevýchovu a povedú ich k tomu, aby preukázali nielen celej spoločnosti, ale aj sebe, že sú schopní v budúcnosti viesť riadny život a dobrodenie v podobe podmieneného odkladu výkonu trestu si oprávnené zaslúžia. Z týchto dôvodov mal súd za to, že uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody nie je nevyhnutné a účel generálnej, ale najmä individuálnej prevencie dostatočne u oboch obžalovaných splní podmienený trest odňatia slobody.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že poškodeným, t. č. už nebohej B. A., nebohému O. N.V. a A. G. spôsobili obžalovaní svojím protiprávnym konaním škodu v podobe majetkovej ujmy - odcudzením jednotlivých finančných čiastok a poškodením telefónneho aparátu. Všetci poškodení si náhradu škody riadne a včas uplatnili. Rozsah jednotlivých nárokov poškodených bol dostatočne preukázaný ich výpoveďami a vyčíslením škody na poškodenej veci.

Poškodená neb. B. A. si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 550,- Eur, z titulu odcudzenia tejto peňažnej sumy skutkom pod bodom 1/, pričom do jej práv ako poškodenej nastúpila dedička - dcéra I. G. a poškodená A. G.Á. si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 800,- Eur, z titulu odcudzenia tejto peňažnej sumy skutkom pod bodom 3/, pričom oboch skutkov sa dopustil obžalovaný M. U., súd ho zaviazal na náhradu škody oboj poškodeným v plnom rozsahu.

Poškodený neb. O. N. si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 1.650,- Eur z titulu odcudzenia tejto peňažnej sumy a vo výške 30,- Eur z titulu poškodenia telefónneho aparátu v súvislosti so skutkom pod bodom 2/, pričom do jeho práv ako poškodeného nastúpili dedičia - manželka N. N. a syn O. N., ktorý ďalej uplatňoval práva poškodeného v trestnom konaní. Keďže skutku pod bodom 2/ sa dopustili spoločným konaním obžalovaní M. U. a A. B., súd ich na náhradu škody poškodenému O. N. vo výške 1.680,- Eur zaviazal spoločne a nerozdielne.

Keďže súd zrušil nielen celý výrok o vine a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Košice II. sp. zn. 3T/8/2014, ale aj ďalšie výroky, ktoré mali v uvedenom výroku o vine svoj podklad, bolo potrebné opätovne rozhodnúť o nároku poškodenej R. A. na náhradu škody, nanovo uložil obžalovanej A. B. v

rámci probačného dohľadu a skúšobnej doby povinnosť nahradiť škodu, ktorú jej svojím protiprávnym konaním spôsobila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.